

Evangelhia zilei de sâmbătă: Bucuria, timpul lui Isus

Comentariu la Evangelhia sâmbetei din săptămâna a XIII-a din timpul de peste an. „Va veni însă vremea când mirele le va fi luat”. Să tindem spre întâlnirea definitivă cu Isus, în care nu va mai exista post, pentru că vom trăi cu El pentru totdeauna.

Evangelhie (Mt 9, 14-17)

Atunci s-au apropiat de el discipolii lui Ioan și i-au spus: „De ce noi și fariseii postim mult, iar discipolii tăi nu postesc?”

Isus le-a spus: „Pot oare nuntașii să plângă atât timp cât mirele este cu ei? Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

Nimeni nu pune un petic dintr-o stofă nouă la o haină veche; căci peticul trage din haină și ruptura devine mai mare. Nici nu se toarnă vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile se sparg: vinul se varsă, iar burdufurile se strică.

Ci vinul nou se pune în burdufuri noi: astfel amândouă se păstrează”.

Comentariu la Evanghelia

În Evanghelia de astăzi, Isus ne învață adevăratul sens al postului. Ne arată că postul exterior trebuie să fie însoțit de o atitudine interioară

dreaptă, care exprimă simplitatea inimii.

Atitudinea critică a fariseilor, aparent născută din zel pentru Lege, trădează, pe de o parte, o neînțelegere a sensului Legii și, pe de altă parte, o lipsă de rectitudine a intenției. Pentru acești farisei, postul avea o valoare absolută în sine. Totuși, chiar și ei modificau rânduiala posturilor în anumite ocazii speciale. Isus le arată că „mirele” este prezent. „Mirele” este El însuși. El este Mesia, Cel care vine să Se căsătorească cu Biserica. Postul are sens în context de pocăință, dar acum, cât timp El este cu ucenicii, este timp de bucurie.

Faptele noastre arată ce este în inima noastră. Dacă mergem la Liturghie și credem în prezența reală a lui Cristos în Euharistie, ajungem la timp, ne prezentăm cu eleganță, participăm activ, ne comportăm cu respect.

Lucrurile mărețe trebuie celebrate.
Inclusiv cu ospete care să fie o
autentică aducere de mulțumire
adusă lui Dumnezeu, Cel care a creat
alimentele pentru noi și, prin ele, a
vrut să ne arate că viața omului este
mereu un dar al Cuiva care ne
iubește și este generos.

Papa Francisc predică adevăratul
sens al postului: „Rugăciunea,
caritatea și postul sunt căile
principale care îi permit lui
Dumnezeu să intervină în viața
noastră și în viața lumii. Sunt armele
spiritului”[1]

Însă, dacă intenția se denaturează,
aceste practici își pierd cu totul
sensul: „Chiar și rugăciunea,
caritatea și postul pot deveni
autoreferențiale. În fiecare gest,
chiar și în cel mai frumos, se poate
ascunde caria autocomplăcerii.
Atunci inima nu mai este pe deplin
liberă, pentru că nu caută iubirea

Tatălui și a fraților, ci aprobarea oamenilor, aplauzele lumii, propria glorie”[2].

Postul, practică tradițională iudaică, este bun și noi, creștinii, îl trăim cu acest spirit drept. Dar ceea ce dorim cu adevărat este timpul bucuriei, acel timp în care postul nu își va mai avea rostul, pentru că vom trăi cu Dumnezeu pentru totdeauna.

.....

[1] Francisc, Omilie, 2-III-2022.

[2] *Idem*.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-bucuria-timpul-lui-isus/> (24.03.2026)